



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 51. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. v. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

ex Matia Virgine: non enim hominem reparare potuit nudus homo, qui & ipse esset peccatis obnoxius & debitor Deo pro suo proprio peccato, ex quo displicebat diuinæ Maiestati, omnes enim peccauerunt ait Paulus & egent gratia Dei: neque hanc redemptionis humanæ æconomiam subire debuit Deus purus, qui non offenderat: sed erat pars læsa: neque Angelus quia non habet proportionem ad satisfaciendum pro tam magno malo hominum omnium qui peccauerant: id est, non potuit Angelus huiusmodi satisfactionem condignā Deo exhibere, quia non habet Angelus in se dignitatem quantam requirit tota humana natura, quæ, auersa à Deo, debuit reduci per aliquid ei præponderans, dignius & perfectius, quam sit tota generis humani propago. In hac igitur ineffabili vnitate Trinitatis, cuius in omnibus communia sunt opera atque iudicia reparationem humani generis propriè filij persona suscepit, vt quoniam ipse est, per quem omnia facta sunt, & sine ipso factum est nihil (quippe plasmatum de limbo terræ hominem, flatu vitæ rationalis animauit) idem naturam nostram ab æternitatis arce deiectam, amissæ restitueret dignitati, & cuius erat conditor etiam esset reformator: Bene igitur tanta persona Traditori suo minima est, & ob enorme crimen, horribile & tremendum væ.

O Altissime & Omnipotens Creator quid hic dicam? obsecro te ne audiam vnquam ex te æternum Væ, sed vt hoc audire non merear, da obsecro gratiam ne vel Te vel Sancta tua indigne vsurpando vnquam prodam. Sed cor meum omni qua possum facultate te laudet, tibi, gratias agat impendioq; exulter spiritus meus in laude tua & te magnificet anima mea quia gratia tua magna est super me, & super omne quod est homo, quod Saluator eius effectus sis, homo Deus.

§. 51. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. v. 27.

Propter illud impendens Væ, bonum erat ei, natum non esse, quia melius est indiuiduo non esse quam tam male esse nempe æternum, in inferioribus terræ partibus occlusum, vbi sempiternus horror inhabitat nulla lux, dies nulla, tempus nullum, nulla quies, gaudium nullum, nulla redemptionis spes, nulla fides, spes aut charitas; consiliū nullum, intellectus confusus, voluntas pessima, sola deplorandorum memoria, ignis ardentissimus, sulphure & pice accensus, intolerabilius glacie frigus, nullus ordo, clamor immanis, continuus eiulatus & ploratus, maledictiones in Deum sanctos & parentes, & socios peccatores, desperationis signa plurima, contumeliæ, horribiles dæmonum aspectus, verberationes, illusiones, & puneturæ: per quæ enim quis peccauit per hæc & punietur à Carnificibus illis infernalibus imo à se ipso sine cessatione aut mora in sempiternum.

OPæ

O Pœnæ, ô æternitas miserabilis! Hæc considera, ô anima in hærens peccatis, & age pœnitentiam in tempore opportuno, ne Deus, iusto suo iudicio, te eodem permittat introire. Memento ergo Domine quæ sit mea substantia, memento quia terra sum, operi manuum tuarum porrigere dexteram, Consule infirmæ materiæ, succurre carnali fragilitati, infirmæ conditioni pateat regressus salutis, pateant aures tuæ misericordiæ indignis supplicationibus meis. sana Domine vulnera mea, solue priusquam moriar, meorum vincula peccatorum.

§. 52. *Et manducantibus illis accepit Iesus panem. v. 22.*

Dum adhuc accumberent mensæ quæ ad naturæ sustentationem corporalem exhibita est eis, & in ea manducantibus discipulis, accepit Iesus panem vſualem eius loci vt in eo sineret legem testamenti veteris, & nichoaret novum testamentum in sanguine suo, & sic instituit Alteram cœnam animæ spirituales dicto corpore & sanguine suo in remissionem peccatorum; vt Sacerdos secundum ordinem Melchisedech.

O Stupenda sapientia Dei quæ hunc subtilem & salutarem nostræ salutis modum instituit & sanciuit! O incomprehensibilis bonitas Dei quæ sublimia charitatis opera nostræ salutis causa perfecit. O salutaris esca per quam filij hominum transeunt in filios Dei per quam humanitas absorbetur, & Deus in manducante permanet: Da gratiam mihi peccatorum qui me elegisti in tuum Sacerdotem vel Commensalem ad tractanda & ministranda Sacramenta corporis & sanguinis tui, nunquam errem sine in forma siue materia, nec præparatione nec administratione, oblatione, sumptione, quo citra condemnationem particeps semper fiam sancti corporis & pretiosi sanguinis tui in remissionem peccatorum & vitam æternam.

§. 53. *Et benedicens fregit. v. 23.*

Benedixit panem vt eum sanctificaret, tantoque mysterio præpararet: & discipulos suos doceret sanctificandum esse prius per præparationem quasdam quæ Deo sunt exhibenda, ita vt omni indignitate, labe & immunditia tanto Sacramento contrarijs careant. Vnde patet quam sit impia & heretica Calviniana seu Reformata, quæ in sua formula cœnæ Germanicæ Amstelodami edita, ante sumptionem panis sui cœnatici, excommunicat & anathematizat, omnes qui aliquam creaturam benedicunt. Hi enim Christum Dominum benedicientem panem à sua cœna manifeste excludunt. O impietas! fregit porro panem ad indicandam mortem suam, qua corpus ab anima eius paulo post diuidendum erat. Pythagoras dicere solebat pe-